

ת"פ 5963/12/22 - מדינת ישראל נגד כליל אלמרבוע

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 5963-12-22 מדינת ישראל נ' אלמרבוע(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט הישום אבו שחאדה המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ענבר סיימוס
נגד הנאשמים	כליל אלמרבוע ע"י ב"כ עוה"ד שוקרי אבו טביק	

גזר דין

1. לאחר ששמיעת הראיות כבר החלה, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע בעבירות שבו והמאשימה תטען למאסר בפועל של תשעה חודשים וההגנה רשאית לטעון באופן פתוח. כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם כולל שני אישומים.
2. **באישום הראשון**, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות האישום הראשון, הנאשם הוא דודה אחי אביה של הגברת הבה מאדי (להלן: **המתלוננת**). בין הנאשם למתלוננת סכסוך קודם שטיבו אינו ידוע למאשימה במדויק.
3. בתאריך 23.11.22, בשעה 18:15 או בסמוך לכך, שהתה המתלוננת במכולת השייכת למשפחתה ברחוב מזרח אברהם 10 בלוד (להלן: **המכולת**) וניקתה את המקום יחד עם אמה, הגברת מרבאת אלמרבוע (להלן: **מרבאת**).
4. בנסיבות אלה, הגיע הנאשם לפתח המכולת יחד עם אשתו נבין אלמרבוע (להלן: **נבין**), ואמר למתלוננת: "את חושבת שכל פעם את תצאי? הפעם אני אראה לך מה זה". בהמשך, הכה הנאשם מכף אגרוף בפניה של המתלוננת, והיא נפגעה בשפתה ובאפה ודם ניגר מאפה. מיד ובסמוך, הנאשם בעט ברגלה והיא נפלה אל הארץ והחלה לצעוק.
5. בהמשך, נכנסה המתלוננת אל המכולת ואמרה למרבאת שתזעיק משטרה. לאחר מכן, עת נעצר

הנאשם על ידי שוטרים, בהיותו בניידת המשטרה, סימן הנאשם אל עבר המתלוננת ומרבאת באמצעות ידו.

6. **באישום השני**, הנאשם הורשע בביצוע של העבירות הבאות: הטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השני, בדיון שהתקיים ביום 13.12.22 נאסר על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננת (להלן: **ההוראה החוקית**).

7. מר קמאל סיד (להלן: **קמאל**) הינו דוד נוסף של המתלוננת. במועד הרלוונטי לאישום זה התגוררה המתלוננת ברחוב דוד המלך 3 בלוד (להלן: **בית המתלוננת**). בין המתלוננת לקרובי משפחה אחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, קיים סכסוך שטיבו אינו ידוע למאשימה (להלן: **הסכסוך**). בתאריך 4.12.22, בשעה שאיננה ידועה למאשימה, הגיע קאמל לבית המתלוננת ושוחח עם המתלוננת וביקש ממנה לבטל את התלונה שהגישה נגד הנאשם, לבטל את צו ההגנה ולהתייצב בדיונים בעניינו על מנת לסייע לו בהליך המשפטי.

8. בהמשך לאותה שיחה, שכנע הנאשם את המתלוננת להיפגש עמו אצל אחר בשם כרים ג'רושי (להלן: **כרים**) לצורך עריכת הסכם סולחה ביניהם. בהמשך, בערב אותו יום, נפגשו הנאשם, קאמל והמתלוננת בביתו של כרים בשכונת ג'ואריש ברמלה וסיכמו את פרטי ההסכם. בתאריך 05.12.22 בשעה שאיננה ידועה למאשימה, נפגשו הנאשם קאמל והמתלוננת פעם נוספת בביתו של כרים וחתמו על הסכם הסולחה ביניהם.

9. בין המועדים 06.12.22 ועד ליום 16.12.22 שלח הנאשם מספר רב של הודעות אל הטלפון של המתלוננת באמצעות הטלפון הנייד שלו (להלן: **ההתכתבויות**) ושוחח עמה בנוגע לנושאים שונים הנוגעים, בין היתר, להליך המשפטי המתנהל נגדו. בין המועדים 5.12.22 ל-14.12.22, התקשר הנאשם מהטלפון שלו אל הטלפון של המתלוננת 21 שיחות, בניגוד להוראה החוקית.

10. יש לציין שהמתלוננת הייתה עדה במשפט, הוכרזה כעדה עוינת ונחקרה בחקירה נגדית על ידי המאשימה ועל ידי ההגנה ומסרה גרסאות סותרות שונות. בתום שמיעת עדותה, בית המשפט העיר את הערותיו לצדדים לגבי הקושי בקביעת מהימנותה. בעקבות הערות אלו, הצדדים הגיעו להסדר הטיעון שתואר לעיל.

11. למעשה הנאשם הורשע בשלוש עבירות מסוג **עוון**, תקיפה סתם באישום הראשון ועבירה של הטרדת עד ועבירה של הפרת הוראה חוקית באישום השני. כתב האישום שבו הודה הנאשם איננו כולל עבירות מסוג פשע.

12. בנסיבות אלה הנני קובע שמתחם העונש ההולם למכלול העבירות בכתב האישום המתוקן שבהן הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל. יובהר, יש להתייחס לשני האישומים כ-"אירוע אחד" וזאת בשל הקשר ההדוק שבין שני האישומים. העבירות של הטרדת עד והפרת הוראה חוקית שבאישום השני קשורות קשר הדוק לתלונה של המתלוננת במשטרה לגבי אירוע התקיפה שבאישום הראשון.
13. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם. לחובתו של הנאשם עשר הרשעות קודמות. מצד אחד, בהיותו בגיר, כל הרשעותיו הן בתחום עבירות הסמים ואף ריצה מספר מאסרים בפועל. מצד שני, בהיותו בגיר, אין לו הרשעות קודמות בעבירות אלימות וגם לא בעבירות של הטרדת עד או הפרת הוראה חוקית. אמנם יש לחובתו הרשעה אחת בעבירת אלימות בהיותו קטין אך מאז אין הרשעות נוספות בעבירות אלימות.
14. מן הראוי להוסיף שהרשעתו האחרונה כבגיר היא משנת 2009, בגין עבירות שבוצעו בשנת 2007, קרי לפני למעלה מ-15 שנים ומאז אין לו הרשעות נוספות. חלוף פרק זמן משמעותי של למעלה מ-15 שנים מאז מועד ביצוע העבירה האחרונה שבה הורשע הוא נתון חיובי שנזקק לטובתו של הנאשם ומחזק את טענתו שכיום הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי שסובב סביב משפחתו ועבודתו.
15. לקולא, לקחתי בחשבון שני נתונים מרכזיים. ראשית, נסיבותיו האישיות. שנית, את הטענה של אכיפה בררנית בנוגע לעבירה של הטרדת עד באישום השני.
16. באשר לנסיבותיו האישיות, הנאשם בן 41 שנים, אב לשלושה ילדים קטינים מנישואיו הקודמים ושפרנסתם עליו. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט ציין שהוא בעלים של עסק לפירוק עופות ועקב מעצרו בתיק הנוכחי עסקו נפגע ונגרמו לו נזקים כלכליים.
17. באשר לטענה של אכיפה בררנית, ההגנה טענה בשלב הטיעונים לעונש שבנוגע לעבירה של הטרדת עד שמופיעה באישום השני, היו מעורבים בביצועה עוד שני צדדי ג' ששמותיהם נרשמו בכתב האישום (קמאל וכרים). שני צדדי ג' אלה לא נחקרו תחת אזהרה וגם לא הועמדו לדין, ולכן, הנאשם טען שהדבר מקים עבורו טענה של הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית וזאת כנימוק שמצדיק הקלה בעונשו.
18. מאופן ניסוח עובדות האישום השני בכתב האישום המקורי והמתוקן עולה שלאותם צדדי ג' אכן הייתה מעורבות אקטיבית ומשמעותית בביצוע העבירה של הטרדת עד. ולכן, הטענה של ההגנה שאי העמדתם לדין מהווה שיקול להקלה בעונשו של הנאשם מחמת אכיפה בררנית, היא נכונה ומקובלת עליי.
19. הלכה פסוקה היא שיהיו מקרים שבהם טענה של הגנה מן הצדק לא תוביל לבטלותו של כתב האישום

עקב כך שאיננה בעוצמה מספקת על מנת להגיע לתוצאה קיצונית מעין זו. עם זאת, עצם הפגיעה בזכויותיו הדיניות של נאשם, לרבות הזכות לשוויון בינו לבין חשודים אחרים שביצעו את אותה עבירה, עשויה להוביל במקרים מתאימים להקלה בעונשו (ראו: למשל ע"פ 5019/09 **חליוה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.8.13) פסקאות 72-67 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר; ע"פ 6922/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.2.10) פסקאות 44-45 לפסק דינה של כבוד השופטת ארבל). וכך הוא המקרה שבפניי.

20. לאור כל האמור לעיל הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 70 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 23.11.22 ועד ליום 29.11.22, וכן מיום 19.12.22 ועד היום. למעשה, הנאשם סיים לרצות באופן מלא את תקופת המאסר בפועל שהושתה עליו בגזר הדין. ולכן, יש לשחרר את הנאשם ממעצרו עוד היום.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירת אלימות או עבירה לפי סעיפים 249 או 287 לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' אדר תשפ"ג, 22 פברואר 2023, במעמד הצדדים.